

ἍΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

MP

ΘΥ

IC XC

ΆΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΑΝΔΡΩΑΣ ΜΟΝΗΣ
ΑΓΙΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ ΚΑΙ ΙΟΥΣΤΙΝΗΣ ΦΥΛΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

Περιεχόμενα

– Ἡ Ἄχραντος Θεοτόκος Ὁδηγήτριά μας στὴν Μνήμη τοῦ Θεοῦ	305
– Ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον ὁ Ἐπίσκοπος Βράντσεα κ. Παχώμιος	308
– Ἱεραποστολικά νέα Ἀφρικής	310
– Θεολογικὲς Ἐπιμορφωτικὲς Συνάξεις	311
– Ἑορταὶ καὶ Πανηγύρεις	312
– Ἕνας Γυναικολόγος «τὰ λέει ἔξω ἀπὸ τὰ δόντια»	314
– Χαρμόσυνη Ἑορταστικὴ Κοινωνία μὲ τοὺς Ρουμάνους καὶ Βουλγάρους Ἀδελφοὺς	316
– «Ἐἶπε Γέρων» - «Διατί λοιπὸν νὰ γογγύξῃς καὶ νὰ μὴ εὐχαριστῆς τὸν Θεόν;»	318
Νέες Ἐκδόσεις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας	

Φωτογραφία ἐξωφύλλου:

Παναγία Γλυκοφιλοῦσα. Φορητὴ Εἰκόνα
ἐκ τοῦ Ἀγιογραφείου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας, 1996.

Φωτογραφία ὀπισθοφύλλου:

Ἱερὸν Μετόχιον Ἀγίας Ὁσιοπαρθενομάρτυρος Παρασκευῆς
εἰς Ρόγγια Χρυσοβίτσας Θέρμου Αἰτωλοακαρνανίας.

ΑΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Ἐκδίδεται τῇ εὐλογίᾳ καὶ φροντίδι τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς,
Πατρὸς δὲ καὶ Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, κ. ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ

• Ἰδιοκτῆτης: Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς. • Ἐκδότης – Διευθυντής:
Ἀρχιμανδρίτης Κυπριανὸς Ἀγιοκυπριανίτης. • Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς. • Τηλέφωνο Ἱ. Μονῆς:
210 2411380. • Telefax: 210 2411080. • E-mail: Kyprianos@synodinresistance.org • Ἰστοσελίδα
στὸ Διαδίκτυο: www. synodinresistance.org • Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου: Γ. Κουκουδάκης, Βουλγα-
ροκτόνου 40, τηλ.: 210 6461660. • Ἐπιστολαὶ καὶ προαιρετικὰ εἰσφορὰ νὰ ἀποστέλλωνται εἰς Ἱ.
Μονὴν Ἀγίου Κυπριανοῦ, Τ. Θ. 46006 – 13310 ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ.

Ἡ Ἄχραντος Θεοτόκος Ὁδηγήριά μας στὴν Μνήμη τοῦ Θεοῦ

Τὸ Μυστήριο τῆς ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι
Συλλήψεως καὶ Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ
στὴν καρδιά μας

ΚΑΙ ΠΑΛΙ Θεομητορική Πανήγυρις!... Ἄς συναχθοῦν μὲ προθυμία καὶ ἐνθεο ζῆλο τὰ φωτόμορφα τῆς Ἐκκλησίας τέκνα!... Ἄς μὴ λείψῃ κανεὶς θεοτοκόφιλος!... Ὅσοι τῆς Πράξεως καὶ ὅσοι τῆς Θεωρίας... Ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι πετρώνουν τὸ Λογιστικὸ μὲ τὴν καρδιακὴν προσευχὴν καὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι χαλινώνουν τὸ Θυμικὸ μὲ τὴν ἀγάπην... Ὅσοι μαραίνουν τὸ Ἐπιθυμητικὸ μὲ τὴν ἐγκράτεια καὶ ὅσοι διανύουν τὸ στάδιο τῆς καθάρσεως... Αὐτοὶ ποὺ ἔχουν ἐνσημανθῆ μὲ τὸν ἐνυπόστατο φωτισμὸ τῆς Χάριτος καὶ Αὐτοὶ ποὺ φέρουν στὶς καρδιές τους τὴν «Ἁγίαν Εἰκόνα τοῦ Μεγάλου Βασιλέως»¹.

Σύμπας ὁ θεόφρων λαὸς τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν ἄς προστρέξῃ ἀγαλλομένῳ ποδὶ καὶ ἄς κυκλώσῃ «τὸ Ἄχραντον καὶ Ζωαρχικὸν Σκήνωμα»² τῆς Παναγνῆς Θεοτόκου, κείμενο ἱεροπροεπῶς στὸ Ζωοδόχο Μνήμα τῆς Γεθσημανῆ.

Οἱ τὰ θεία φρονούντες καὶ τὰ οὐράνια ποθοῦντες· οἱ ἔχοντες ἐνεργὸν τὸ «Βασιλικὸν Χρῆσμα τῆς Θεώσεως»³· οἱ εὐωδιάζοντες τὸ «Μῦρον τοῦ Ὀνόματος»⁴ τοῦ Ἁγαπημένου Χριστοῦ· ὅλοι μαζί, σκιρτῶντες καὶ χαίροντες «χαρὰ ἀνεκκλήτῳ καὶ δεδοξασμένῳ»⁵, ἄς προσκυνήσουμε πανευλαδῶς τὸ Ζωαρχικὸ καὶ Θεοδόξαστο Σῶμα τῆς Ὑπερευλογημένης Κόρης καὶ ἄς ἀντλήσουμε Ζωὴν, διότι Αὐτὸ

ἐδέχθη «ὅλον τῆς Θεότητος τὸ Ζωαρχικὸν Πλήρωμα»⁶ καὶ κατέστη Σκήνωμα τῆς Δόξης τοῦ Θεοῦ.

Καὶ ἅπαντες, θεόληπτοι καὶ πνευματοφόροι καὶ χριστοφόροι, ἄς προπέμψουμε τὴν ἔμψυχον Κιβωτὸν τοῦ ζῶντος Θεοῦ στὴν ὀλόφωτο ἄνοδό της, στὸ ὑπερφυῆς ταξίδι Τῆς πρὸς τὰς Αὐλὰς τοῦ Οἴκου τοῦ Θεοῦ, στὴν Εἴσοδό Τῆς στὰ ὄντως Ἁγία τῶν Ἁγίων, τὰ Οὐράνια Ἄδυτα, ἐκεῖ ὅπου

«καὶ πηγὰ τῆς ἀενάου Ζωῆς, τὰ ρεῖθρα τοῦ θεοβλύστου Φωτός, οἱ ποταμοὶ τῆς αἰεζῶου φωτοχυσίας, ἡ περιοχὴ πάντων τῶν ἀγαθῶν, τὸ ἔσχατον τέλος, οὐ ἐπέκεινα παντελῶς οὐδὲν ἐκεῖ

Πατὴρ προσκυνεῖται, καὶ Υἱὸς δοξάζεται, Πνεῦμα Ἅγιον ἀνυμνεῖται, ἡ ἐνιαία τῆς Μιᾶς ἐν Τριάδι Θεότητος Φύσις»⁷.

᾿Ω Ἄχραντε Θεοτόκε, ἄς γίνῃ σήμερα μία κοινὴ πανήγυρις οὐρανίων καὶ ἐπιγείων!... Ἄς συνευφρανθοῦν οἱ Ἄγγελοι μὲ τοὺς ἀνθρώπους καὶ πᾶσα γλῶσσα ἄς εὐφημήσῃ μὲ «ἀπαθὴ καὶ θεῖον πόθον καὶ ἄῦλον καὶ ἄληκτον ἔρωτα»⁸ τὰ θεομητορικά Σου Μεγαλεῖα, διότι

«Σὺ μόνη, Παρθένε, εἶσαι μεθόριον μεταξὺ τοῦ Κτίστου καὶ τῶν κτισμάτων· Σὺ λαμβάνεις τὸ πλήρωμα ὅλων τῶν τοῦ Θεοῦ χαρίτων· καὶ οὕτω διαμοιράζεις αὐτὰς καὶ εἰς Ἄγγελους καὶ εἰς ἀνθρώπους, κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς καθαρῶ-

ητος, καὶ τῆς πρὸς Σὲ αὐτῶν ἀγάπης· ὅθεν ὅσον περισσότερο χαίρουν καὶ ἀγάλλονται νὰ Σὲ δοξάζουν, τόσο περισσότερο λαμβάνουσι καὶ τὰς ἐκ Θεοῦ διὰ Σοῦ εἰς αὐτοὺς ἐκδεδομένας ἐλλάμψεις· καὶ ὅσω περισσότερο ἀγάπην ἔχουσιν εἰς Σέ, τόσο καὶ περισσότερο μετέχουσι παρὰ Θεοῦ χάριτας»⁹.

* * *

ΜΗΠΩΣ ὁμως, μετὰ τὴν θριαμβευτική εἴσοδο τῆς Θεοτόκου στὰ Ἀχειροποιήτα πλέον Ἁγία τῶν Ἁγίων¹⁰, ἢ Θεόπαις Μαριὰμ ἐλησμόνησε, «ἐπελάθετο τοῦ λαοῦ Αὐτῆς»¹¹; Ὅχι, μὴ γένοιτο! Ἄς μὴ προσεγγίση σὲ καμμία τεταπεινωμένη καὶ συντετριμμένη κατὰ Χριστὸν καρδιά καὶ ἄς ἀπέλθῃ μακρὰν αὐτῆς μία τοιαύτη ἀνευλαβῆς καὶ ἀνίερος σκέψις!...

Ἡ Πάναγος, κατὰ τὴν δωδεκαετῆ παραμονὴν Αὐτῆς στὰ Ἱερά Ἄδυτα τοῦ ἐπιγείου καὶ χειροποιήτου Ναοῦ, ἐδίωξε τὴν *Ἑουχαστική Μέθοδο*, κατεγίνετο στὴν «**Θεοπτίαν τοῦ Θεοῦ**» καὶ κατόπιν μᾶς παρέδωσε «τὴν **Νοερὰν Πρᾶξιν καὶ Θεωρίαν**», γενομένη τοιουτοτρόπως τῆς «**Νοερᾶς Προσευχῆς Διδάσκαλος**»¹².

Καὶ τώρα, ἀπὸ τὰ Οὐράνια Ἄδυτα, ἐξακολουθεῖ νὰ ὑπεθυμίζῃ μὲ μητρικὴ στοργὴ σὲ κάθε θεοτοκόφιλο τέκνο Τῆς: «**Υἱέ, μὴ ἀπόση θεσμούς Μητρὸς σου!**»¹³· καὶ δὲν παύει νὰ μᾶς παρακινῇ στὴν Νηπτικὴ Ἑργασία τῆς *Καρδιακῆς Προσευχῆς*.

Πρὸ ὀλίγων ἐτῶν μάλιστα, ἐφανίσθηκε ἡ Πανάχραντος σὲ ἕναν ἐνάρετο Ἁγιορεῖτη Μοναχὸ καὶ τὸν προέτρεψε στοργικά:

«**Νὰ λές τὴν “Εὐχή”, τὸ “Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Υἱέ τοῦ Θεοῦ, ἐλέησόν με”... Κι ἐγὼ τὴν λέω...**»¹⁴!...

Οἱ Ἁγιοί Πατέρες, ὡς γνήσια τέκνα καὶ εὐπειθεῖς μαθηταὶ τῆς Ὑπερευλο-

γημένης Μητρὸς καὶ Διδασκάλου, μᾶς νουθετοῦν, ὅτι μὲ τὴν συνεχῆ ἐπανάληψι τῆς *Εὐχῆς τοῦ Ἰησοῦ*, ὁ νοῦς καλλιεργεῖ τὴν ἀδιάλειπτη *Μνήμη τοῦ Θεοῦ*· ἡ δὲ ἐπίμονη αὐτὴ ἐργασία ὀδηγεῖ στὴν *Νοερὰ Προσευχή*, δηλαδή στὴν «ἐμφύτευσιν» τοῦ Ὀνόματος τοῦ Κυρίου στὸ βάθος τῆς *καρδίας* μετὰ αἰσθήσεως καὶ ἀγαπητικῆς διαθέσεως.

«**Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς μὴ χωρίζετε τὰς καρδίας ὑμῶν ἀπὸ Θεοῦ, ἀλλὰ προσμένετε καὶ φυλάσσετε αὐτὰς μετὰ τῆς μνήμης τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ πάντοτε· ἕως οὗ ἐμφυτευθῆ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἔσω ἐν τῇ καρδίᾳ καὶ μηδὲν ἕτερον ἐννοῆ, ἵνα μεγαλυνθῆ ὁ Χριστὸς ἐν ὑμῖν**»· «**ἀδιάλειπτως τοίνυν παράμεινον τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ἵνα καταπῆ ἡ καρδιά τὸν Κύριον καὶ ὁ Κύριος τὴν καρδίαν καὶ γένηται τὰ δύο εἰς ἓν**»¹⁵.

Μνήμη τοῦ Θεοῦ σημαίνει κυριολεκτικῶς νὰ εἴμεθα πάντοτε ἐνωμένοι μὲ τὸν Κύριο, μέσω τῆς ἀποκλειστικῆς καὶ σταθερᾶς προσκολλήσεως τοῦ νοῦ στὴν *Εὐχὴ τοῦ Ἰησοῦ*, λαλουμένης ἐν τῇ *καρδίᾳ* μὲ τὸν ἐνδιάθετο λόγο, ἐνῶ ταυτοχρόνως ἀποδιώκεται κάθε ἀλλότριος λογισμὸς.

Αὐτὴ εἶναι ἡ ὁδὸς πρὸς τὴν ἐσωτερικὴ προσευχὴ καὶ τὴν *Νοερὰ Πρᾶξι*, εἶναι δὲ «**μακάριοι οἱ νήφοντες κατὰ Θεὸν διηνεκῶς**», δηλαδή «**οἱ αἰεὶ ἔχοντες ἐν ἑαυτοῖς μνήμην Θεοῦ**»¹⁶.

Αὐτοί, οἱ αἰεὶ νήφοντες, διώνουν τὸ μέγα καὶ σωτήριο Μυστήριον τῆς ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι *Συλληψεως* καὶ *Γεννήσεως* τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ ἐν τῇ *καρδίᾳ* αὐτῶν· τοῦ Μυστηρίου δὲ αὐτοῦ Διδάσκαλος εἶναι καὶ πάλι ἡ Ἀειπάρθενος Κόρη:

«**Καὶ Αὐτὴ πρὸ τοῦ νὰ συλλάβῃ οὐσιωδῶς καὶ σωματικῶς τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, συνέλαβεν Αὐτὸν ἄσωμάτως καὶ πνευματικῶς ἐν τῇ Αὐτῆς**

καρδία, και ἐκνοφόρησε και ἐγέννησε κατὰ τὸν μυστικὸν τρόπον»¹⁷, εὐρισκομένη εἰσέτι στὰ ἐπίγεια Ἄδυτα, μέσω τῆς Νοεραῆς Πράξεως και Θεωρίας.

Ἡ τοιαύτη δὲ πνευματικὴ Σύλληψις και Γέννησις, μᾶς διδάσκουν οἱ Ἅγιοι, διδαχθέντες ὑπὸ τῆς Παναγίας, ἀποκτάται «κυρίως και ἐξαιρέτως διὰ τῆς τοῦ νοὸς ἐπιστροφῆς εἰς τὴν καρδίαν, και ἐξαιρέτως διὰ τῆς ἐν τῇ καρδίᾳ συνεχῶς και ἀδιαλείπτως μελετωμένης θείας και μονολογίστου προσευχῆς, τῆς λεγούσης: «Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, ἐλέησόν με»· ἐνοικεῖ γὰρ διὰ τῆς προσευχῆς ταύτης ἐν τῇ καρδίᾳ καθ' ἕξιν, και συλλαμβάνεται ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος»¹⁷.

* * *

ΑΛΛ' ὦ Θεοχαρίτωτε Μῆτερ, «πάντων τῶν Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον»¹⁸! Εὐσπλαγχνὴ Ὁδηγήτρια και Διδάσκαλέ μας στὴν οὐρανοδόμο πορεία μας πρὸς τὴν θέωσι, βοήθησέ μας νὰ τηροῦμε τοὺς μητρικοὺς «θεσμοὺς» Σου! Ἀξιόσέ μας νὰ πορευόμεθα μὲ φρόνησι, ἐγρήγοροι και νῆψι, ὥστε νὰ προκαλοῦμε εἰς Σὲ ἄφατη ἀγαλλίασι και εὐφροσύνη, διότι «κυῖος φρόνιμος εὐφραίνει Μητέρα αὐτοῦ»¹⁹!...

Εἶθε, φιλότεκνε Κόρη, νὰ διαφυλάττης και σώξης ἀπὸ κάθε ἐπιβουλὴ ὀρατῶν και ἀοράτων ἐχθρῶν ἐμᾶς τοὺς Ὁρθοδόξους Χριστιανούς, τοὺς ὁποίους ἔλαβες ὡς κληρονομίαν ἀπὸ τὸν Υἱὸν και Θεόν Σου:

«Ἡ μετὰ τόκον Παρθένος και μετὰ θάνατον ζῶσα, σώζοις αἰεὶ, Θεοτόκε, τὴν κληρονομίαν Σου»²⁰!...

«Ἄκουσον, θύγατερ, και ἴδε και κλῖνον τὸ οὖς Σου και μὴ ἐπιλάθῃ τοῦ Λαοῦ Σου και τοῦ Οἴκου τοῦ Πατρὸς Σου»²¹!...

1. Ἀββᾶ Ἡσαΐου, Λόγος ΚΕ', § ια', σελ. 154, ἐν Βόλφ 1962.

2. Ἱ. Δαμασκηνοῦ, Εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου Κανὼν, Ὡδὴ ΣΤ', Εἰρμός.

3. Ἱ. Νικολάου Καβάσιλα, PG τ. 150, στλ. 521B/Περὶ τῆς ἐν Χριστῷ Ζωῆς, Λόγος Β'.

4. Ἄσμα Ἀσμάτων α' 3.

5. Πρὸλ. Α' Πέτρ. α' 8.

6. Ἁγίου Ἀνδρέου Κρήτης, PG τ. 97, στλ. 1068B/Λόγος ΙΒ', Εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.

7. Ἁγίου Ἀνδρέου Κρήτης, PG τ. 97, στλ. 1100CD-1101A/Λόγος ΙΔ', Εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.

8. Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ, Ἔργα, Ε.Π.Ε. τ. 11, σελ. 312, Θεσσαλονίκη 1986/Ὀμιλία ΝΓ', Εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου, § 39.

9. Ὁσίου Νικοδήμου Ἀγιορείτου, Ἐορτοδρόμιον, σελ. 661, Βενετία 1836. Πρὸλ. Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ, ἐνθ' ἄνωτ., σελ. 308 και 310-312, §§ 37 και 39.

10. Πρὸλ. Ἐβρ. θ' 11 και 24.

11. Πρὸλ. Ψαλμ. μδ' 11.

12. Ὁσίου Νικοδήμου Ἀγιορείτου, Κήπος Χαρίτων, σελ. 1956-196α και σελ. 2156, ἐκδ. «Β. Ρηγοπούλου», Θεσσαλονίκη 1979.

13. Παροιμ. Σολομ. α' 8.

14. Περιοδ. «Ὁσιος Γρηγόριος», ἀριθ. 17/1992, σελ. 88 ἐ., «Μοναχὸς Ἀρσένιος Γρηγοριάτης (1912-1991)».

15. Ὁσίων Καλλίστου και Ἰγνατίου Ξανθοπούλων, Περὶ τῶν αἰρουμένων ἡσυχῶς βιώναι, § μθ', Φιλοκαλία τ. Δ', σελ. 248 και 247, ἐκδ. «ΑΣΤΗΡ», ἐν Ἀθήναις 1961.

16. Ὁσίου Ἐφραίμ Σύρου, Ἔργα τ. Β', σελ. 262 και 253, ἐκδ. «Τὸ Περιβόλι τῆς Παναγίας», Θεσσαλονίκη 1989.

17. Ὁσίου Νικοδήμου Ἀγιορείτου, Ἐορτοδρόμιον, ἐνθ' ἄνωτ., σελ. 254.

18. Ἀκολουθία Ἀποδείπνου, Εὐχὴ «Ἄσπιλε, Ἀμόλυντε,...».

19. Παροιμ. Σολομ. ιζ' 21.

20. Ἁγίου Κοσμᾶ Μελωδοῦ, Εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου Κανὼν, Ὡδὴ Θ', Εἰρμός.

21. Πρὸλ. Ψαλμ. μδ' 11.

Ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον ὁ Ἐπίσκοπος Βράντσεα κ. Παχώμιος τῆς Ἀδελφῆς Ἐκκλησίας τοῦ Πατρῆου Ἡμερολογίου ἐν Ρουμανία

Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Βράντσεα κ. Παχωμίου, σὲ ἡλικία 70 ἐτῶν, τὴν 11.5.2006 ἐκ.ἡμ., τῆς Ἀδελφῆς Ἐκκλησίας τοῦ Πατρῆου Ἡμερολογίου Ρουμανίας, ἐπλήρωσε θλίψεως ἅπαντας τοὺς Ὁρθοδόξους, οἱ ὅποιοι ἐγνώρισαν αὐτὸν ὡς Ἀγωνιστὴ τῆς Πίστεως, Ἡγούμενο καὶ Ὑπεύθυνο Ἱερῶν Μονῶν, Πνευματικὸ πολλῶν πιστῶν καὶ ἄνθρωπο καλωσύνης, ἀγάπης καὶ πράττοντος.

• **Ὁ ἐκλιπὼν** Ἱεράρχης, κατὰ κόσμον Ἰωάννης Μοράρ, γεννήθηκε στὴν Τρανσυλβανία τὸ 1936, σὲ ἡλικία δὲ 15 ἐτῶν εἰσῆλθε ὡς Δόκιμος Μοναχὸς στὴν Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ριμέιτς, ὑπὸ τὸν Γέροντα Εὐλόγιο (᾽Οτσα), ὁ ὁποῖος εἶχε ἀφικθῆ πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἀπὸ τὸ Ἅγιον Ὅρος. Ἡ Ἀδελφότης τῆς Ἱερᾶς αὐτῆς Μονῆς ἀπεφάσισε νὰ προσχωρήσῃ στὸ Πάτριον Ἡμερολόγιο τὸ 1954, καὶ ὁ νεαρὸς Μοναχὸς Παχώμιος ἀποδέχθηκε ὀλόψυχα τὴν κακοπάθεια ποὺ τοὺς ἀνέμενε γιὰ τὸ ὁμολογιακὸ τους αὐτὸ διάβημα.

Πράγματι, οἱ Πατέρες τῆς Μονῆς ἐξεδιώχθησαν ἀπὸ τὴν Μετάνοιά τους καὶ ἀντικατεστάθησαν ἀπὸ Γυναικεῖα Ἀδελφότητα τοῦ νέου ἡμερολογίου.

Ὁ Μοναχὸς Παχώμιος ἐχειροτονήθη Διάκονος τὸ ἐπόμενο ἔτος, 1955, ἀπὸ τὸν ἄρτι προσχωρήσαντα στὸ Πάτριον Ἡμερολόγιο Ὁμολογητὴ Ἐπίσκοπο Γαλακτίωνα (Κορντούν), καὶ ὀλίγο μὲν ἀργότερα συνελήφθη καὶ ἐφυλακίσθη. Παρέμεινε συνολικὰ ἄνω τῶν πέντε ἐτῶν φυλακισμένος κατὰ τὶς τρεῖς περιόδους φυλακίσεώς του καὶ πέρασε ἀπὸ τοὺς φοβερώτερους τόπους κρατήσεως στὰ χρόνια ἐκεῖνα στὴν Ρουμανία, ἀλλὰ μὲ τὴν Χάρι τοῦ Κυρίου ἐπέζησε τελικὰ λόγῳ τῆς ἐξαιρετικῆς ἰσχυρῆς κράσεώς του.

Ὁ Γέροντάς του Ἡγούμενος Εὐλόγιος ἐχειροτονήθη Ἐπίσκοπος τὸ 1955 καὶ παρέμεινε στὴν φυλακὴ συνολικὰ 14 ἔτη, ἐνῶ οἱ ὑπόλοιποι Ἀδελφοὶ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ριμέιτς ὑπὸ τὴν ἀπειλὴ τῶν διώξεων ὑπέκυψαν καὶ προσεχώρησαν στὸ Πατριαρχεῖο.

Ὁ π. Παχώμιος, μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσί του τὸ 1963, μετέβη στὴν Κούκοβα, ὅπου ὑπῆρχε παλαιότερα Μονὴ τοῦ Πατρῆου Ἡμερολογίου, ἡ ὁποία κατεδαφίσθηκε κατὰ τοὺς διωγμοὺς τοῦ 1935, ἐνῶ τὸ ἔδαφός της ποτίσθηκε ἀπὸ τὸ αἷμα πέντε Μαρτύρων, οἱ ὅποιοι ἐθανατώθησαν ἐκεῖ χάριν τῆς προσηλωσεῶς τους στὴν καθαγιασμένη Ἐορτολογικὴ Τάξι

καὶ Παράδοσι τῆς Ὁρθοδοξίας. Στὸν ἱερὸ αὐτὸν τόπο, ὁ π. Παχώμιος μὲ ἀπερίγραπτες θυσίες καὶ σκληρὴ ἐργασία καὶ ὑπὸ τὴν συνεχῆ ἀπειλὴ διωγμοῦ, συνέστησε μίαν ἀνδρᾶ Μοναστικὴ Ἀδελφότητα, ἡ ὁποία διέμενε στὸ μικρὸ καὶ περιορισμένο κτιριακὰ Μοναστήρι πρὸς τιμὴν τῆς Ἁγίας Τριάδος, μέχρι τῆς πτώσεως τοῦ κομμουνιστικοῦ καθεστώτος τὸν Δεκέμβριο τοῦ 1989.

Ἀπὸ τότε, τὸ Μοναστήρι ἀνοικοδομήθηκε ἐκ νέου μὲ μεγάλο Ἱερὸ Ναὸ, κελλιὰ, τραπε-

ζαρία, καμπαναριό, ξενώνες, ἐργαστήρια κλπ., καὶ ἀριθμεῖ σήμερα περὶ τοὺς 40 Ἀδελφούς.

Ὁ Ἡγούμενος Παχώμιος ἐχειροτονήθη Ἐπίσκοπος τὸ 1992, πρὸς μεγάλη χαρὰ τοῦ Ἀκαινοτομήτου Ποιμνίου τῆς Ρουμανικῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ Ἐπίσκοπος Παχώμιος ἦταν ὑποδειγματικὸς Μοναχὸς, πάντοτε μετριόφρων, ταπεινός, πρᾶος καὶ εὐγενής, με ἀπαράμιλλη

ἐργατικότητα καὶ ἐπιμονὴ στοὺς ἱεροὺς στόχους του. Λόγω τῆς μεγάλης ἀγάπης του καὶ τῆς ποιμαντικῆς του πείρας καὶ σοφίας, κατεστάθη πνευματικὸς Πατέρας μεγάλου πλήθους πιστῶν τῆς περιοχῆς τῆς Μονῆς του, ὅπου καὶ ἀνήγειρε δύο ἀκόμη Μονές γιὰ Μοναχούς.

Ἀγαποῦσε τὴν Ἑλλάδα καὶ εἶχε ἐπισκεφθῆ τὴν πατρίδα μας ἀρκετὲς φορές, ἰδίως ὡς Ἀρχιερεὺς, κατὰ τῆς Πανηγύρεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς.

Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς τρ.ἔ., ἀσθένησε σοβαρὰ καὶ διαγνώσθηκε ὅτι ἔπασχε ἀπὸ ἀθεράπευτης μορφῆς καρκίνου τοῦ ἥπατος. Ὑπέφερε τὴν ἐξαντλητικὴ του ὀλιγόμηνη ἀσθένεια με ὑπομονή, προετοιμαζόμενος πνευματικὰ γιὰ τὸ αἰώνιο ταξίδι. Ἀδυνατίσκει ὑπερβολικὰ καὶ ἐξεδήμησε τελικὰ πρὸς Κύριον τὸ ἀπόγευμα τῆς Τετάρτης, 11/24.5.2006, τὴν πέμπτην ἑβδομάδα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

• **Ἡ Ἐξόδιος Ἀκολουθία του** ἐτελέσθη στὴν Ἱερὰ Μονὴ τῆς Ἁγίας Τριάδος Κούκοβα τὴν Κυριακὴ τοῦ Τυφλοῦ, 15/28.5.2006, ἡμέρα τῆς ὀνομαστικῆς του εορτῆς! Ἔλαβε μέρος ὀλόκληρη ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἀδελφῆς Ἐκκλησίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου Ρουμανίας, ὑπὸ τὸν Σεβασμ. Μητροπολίτη κ. Βλάσιο καὶ ἐπίσης 50 περίπου Ἱερεῖς καὶ 10 Διάκονοι. Τὸν Σεβασμ. Μητροπολίτη Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανό, Πρόεδρο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων, ἐξεπροσώπησε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος, τὸν δὲ Σεβασμ. Ἐπίσκοπο Τριάδισα κ. Φώτιο ἐξεπροσώπησαν δύο Ἱερεῖς τῆς Ἐπαρχίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου Βουλγαρίας.

Ὁ ὅλη Ἀκολουθία διήρκεσε 7 ὥρες (6 π.μ. - 1 μ.μ.) καὶ ἐτελέσθη ὑπαιθρῶς, καθ' ὅλη δὲ τὴν διάρκειά της χιλιάδες πιστοὶ προσήρχοντο γιὰ νὰ δώσουν τὸν τελευταῖο ἀσπασμὸ στὸν ἰδιαίτερα ἀγαπητὸ ἐκκλιπόντα Ἱεράρχη, ὁ ὁποῖος τελικὰ ἐτάφη σὲ μνημα ἐντὸς τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τῆς Μονῆς.

Τὸ ἔργο του θὰ συνεχίσουν, σὺν Θεῷ, οἱ δύο ὑποτακτικοὶ του καὶ νεώτεροι Βοηθοὶ Ἐπίσκοποι, Ἀδελφοὶ τῆς ἰδίας Μονῆς, Μπρασῶβ κ. Θεοδοσίος καὶ Πλοεστίου κ. Ἀντώνιος.

Εἶθε ὁ Θεὸς νὰ ἀναπαύσῃ τὸν δούλο Του

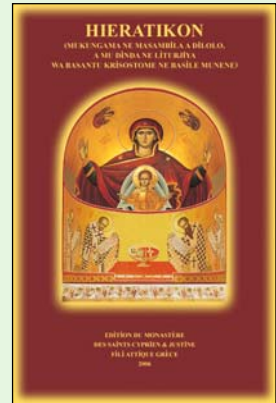

Ἱερατικόν

Ἐκκυκλοφόρησε ἀπό τὴν Ἱερὰ Μονή μας τὸ γνωστὸ λειτουργικὸ βιβλίον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, καλούμενο: «Ἱερατικόν», στὴν διάλεκτο Τσιλούμπα τοῦ Κογκό, προοριζόμενο διὰ τὴν κάλυψη τῶν ἀναγκῶν τῆς Ἱεραποστολῆς μας στὴν Κεντρικὴ Ἀφρική.

• **Περιλαμβάνει** τὶς ἱερὲς Ἀκολουθίες τοῦ Ἑσπερινοῦ, τοῦ Ὁρθροῦ καὶ τῆς Θείας Λειτουργίας τοῦ Ἱ. Χρυσοστόμου καὶ τοῦ Μ. Βασιλείου, ὡς καὶ τὶς Ἀπολύσεις, τὰ Κοντάκια καὶ τὰ Εἰσοδικὰ τῶν περιόδων τοῦ λειτουργικοῦ ἔτους.

Πρόκειται γιὰ καλαίσθητη καὶ σημαντικὴ ἔκδοσις.

• Ἐξώφυλλο: τετραχρωμία • Ἐσωτερικῶς: διχρωμία • Σελίδες: 128 • Σχήμα: 15×21 ἐκ.

Ἀπὸ τὴν Ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας μας

Κέννα

Ἡ ἔννεαμελής Ἀδελφότης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, ὑπὸ τὴν Ὄσιωτάτη Καθηγουμένη Γερόντισσα Χριστονύμφη, στὸ ἔμποιο τοῦ Ὄρους τῆς Κέννα, ἐμπροσθεν τῆς ἀνεγειρομένης νέας πτέρυγος τῆς Μονῆς (Μάιος 2006).

μετὰ τῶν Ὁμολογητῶν τῆς Πίστεως καὶ τῶν γνησίων ἐργατῶν τοῦ Ἀμπελώνος Του καὶ νὰ ἀξιώσῃ αὐτὸν τῆς ἰδίας δόξης στὸν Οὐρανὸ μὲ τὸν Ἁγιώτατο Ὁμολογητὴ Μητροπολίτη Γλυκερίο.

Παχωμίου τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου, αἰωνία ἡ μνήμη!

Θεολογικές Έπιμορφωτικές Συνάξεις

ΜΕ τὴν εὐλογία τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου μας κ. Κυπριανοῦ, ἀπὸ τὰ τέλη τοῦ 2002 ἐλήφθη μέριμνα λειτουργίας Θεολογικῶν Ἐπιμορφωτικῶν Συνάξεων στὴν Ἱερὰ Μονὴ τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς, γιὰ τὸν καλύτερο καταρτισμὸ τῶν Κληρικῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς, ὡς καὶ τῶν πιθανῶν ὑποψηφίων Κληρικῶν.

• **Οἱ Συνάξεις** αὐτὲς πραγματοποιοῦνται συνήθως ἀνά δεκαπενθήμερο, ὑπὸ τὴν εὐθύνη Ἀδελφοῦ τῆς ἐν λόγῳ Ἱερᾶς Μονῆς, καὶ τίθενται ὑπὸ τὴν ἰδιαίτερη προστασία τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου καὶ τοῦ νεοφανοῦς Ἁγίου Ἰωάννου Μαξίμοβιτς, Ἀρχιεπισκόπου Σαγγάης καὶ Σάν Φραντσίσκο τοῦ Θαυματουργοῦ.

• **Μέχρι** στιγμῆς ἔχουν γίνεи περισσότερες ἀπὸ 50 Συνάξεις, στὶς ὁποῖες ἐδιδάχθησαν καὶ ἐμελετήθησαν τὰ ἐξῆς μαθήματα καὶ θέματα: **Εἰσαγωγή στὴν Παλαιὰ Διαθήκη, Ποιμαντικὴ (Σχέδιο Εἰσαγωγῆς στὴν Ποιμαντικὴ Θεολογία), Εἰσαγωγή καὶ ἐπιλεκτικὴ Ἑρμηνεία τῆς Καινῆς Διαθήκης καὶ Λειτουργικὴ** κατὰ τὴν διάρκεια τῶν Συνάξεων συνεζητοῦντο καὶ ἀνελύοντο ἐπίσης ποικίλα θέματα ἐπικαιρότητος ποιμαντικά, πνευματικά, ἐνημερωτικά κ.ἄ.

Συμμετεῖχαν, κατὰ βάσιν, ὀκτὼ Κληρικοὶ καὶ πέντε λαϊκοί.

• **Στὴν νέα** διδακτικὴ περίοδο (Ὀκτώβριος 2006-Ἰούνιος 2007) ἔχει προγραμματισθῆ, σὺν Θεῷ, νὰ συνεχισθῆ ἡ ἐξέτασις τῆς Εἰσαγωγῆς στὴν Καινὴ Διαθήκη καὶ τῆς Λειτουργικῆς, μὲ προοπτικὴ ἐνασχολήσεως καὶ μὲ θέματα Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας, ὡς καὶ μὲ συμπληρωματικὰ στοιχεῖα Ποιμαντικῆς, ἀργότερα δὲ μὲ Πατρολογία, Κανονικὸ Δίκαιο καὶ Δογματικὴ.

Οἱ φωτογραφίες εἶναι ἀπὸ τὴν τελευταία Σύναξι τῆς περιόδου 2005-2006, ἡ ὁποία ἐπραγματοποιήθη κατὰ τὴν 2/15.6.2006. Ἄπουσίαζαν, παρὰ τὴν θέλησί τους, ὠρισμένοι Κληρικοὶ καὶ λαϊκοί. □

Ἀγάπη Θεοῦ

Ἡ ἀγάπη σου πρὸς τὸν Θεὸ δὲν εἶναι σταθερὴ, ὅμως ἡ ἀγάπη ποὺ ἔχει ὁ Θεὸς γιὰ σένα εἶναι πάντα ἴδια, σταθερὴ καὶ ἀμετάβλητη. Γι' αὐτὸ, ὅταν βλέπεις ὅτι ἡ καρδιά σου ψυχραίνεται, μὴ νομίζεις ὅτι καὶ ὁ Θεὸς σὲ ἀγαπάει λιγότερο.

Ἁγίου Ἰωάννου τῆς Κροστάνδης

Ἑορταὶ καὶ Πανηγύρεις

Πάτραι

ΤΗΝ Πέμπτη τῆς Ἀναλήψεως, 19.5.2006 ἐκ.ἡμ., ἐπανηγύρισε ὁ Ἱερός Ναός μας τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Σωτῆρος στήν Ἀνθούπολι Πατρῶν. Ἐλειτούργησε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος μέ τόν Ἐφημέριο Αἰδεσιμ. π. Ἄγγελο Μουρλά καί τοὺς Ἀδελφοὺς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτας π. Ἀθανάσιο ἀπὸ τὸ Ἀγρίνιο καὶ π. Γρηγόριο ἀπὸ τὸν Πύργο Ἡλείας, παρέστησαν δὲ ἀρκετοὶ εὐσεβεῖς.

Ἀφίδια Ἀττικῆς

ΤΗΝ Δευτέρα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, 30.5.2006 ἐκ.ἡμ., ἐώρτασε μοναστηριακῶς ὁ Προσκυνηματικὸς Ἱερός Ναὸς τῆς Ἁγίας Τριάδος, τῆς Ἱερᾶς Γυναικείας Μονῆς τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων Ἀφιδῶν Ἀττικῆς, ὑπὸ τὴν Γερόντισσα Ταξισαρχία.

Ἐλειτούργησε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος, συμπροσευχομένου καὶ τοῦ Σεβασμ. Ἐπισκόπου Νόρα κ. Μιχαῆλ

ἀπὸ τὸ Κάλιαρι τῆς Σαρδινίας, καὶ ἔλαβαν μέρος οἱ φιλοξενούμενοί μας Κληρικοὶ κατὰ τὶς ἡμέρες ἐκεῖνες Ἀρχιμ. π. Μαριανὸς ἐπίσης ἀπὸ τὸ Κάλιαρι, Αἰδεσιμ. π. Ἱερεμίας Τσβάκ ἀπὸ τὴν Τσεχία, δύο Ἱερομόναχοι τῆς Ἀδελφῆς Ἐκκλησίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου Ρουμανίας, ὡς καὶ οἱ ἡμέτεροι Ἀρχιμ. π. Ἀθανάσιος ἀπὸ τὸ Ἀγρίνιο καὶ Ἱερομ. π. Μᾶρκος Ἀγιοκυπριανίται, Αἰδεσιμ. π. Ἄγγελος Μουρλάς καὶ Ἱεροδ. Ἰλαρίων.

Στὴν πνευματικὴ αὐτὴ πανδαισία προσῆλθαν καὶ Μοναχαὶ ἐτέρων Ἱερῶν Μονῶν μας καὶ μεγάλο πλῆθος εὐλαβῶν προσκυνητῶν.

Ἀγρίνιον

ΤΗΝ Κυριακὴ τῶν Ἁγίων Πάντων, 5.6.2006 ἐκ.ἡμ., ἐπανηγύρισε τὸ Ἱερὸ Μετόχιό μας τῶν Ἁγίων Πάντων στὰ Σφουρέϊκα Ἀγρινίου. Τὴν ἑορτιοὺ Θεία Λειτουργία ἐτέλεσε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος καὶ ἔλαβαν μέρος ὁ Ὑπεύθυνος τοῦ Μετοχίου Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Ἀθανάσιος, ὁ ἐκ Πύργου Ἡλείας Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Γρηγόριος καὶ ὁ Ἱεροδ. Ἰλαρίων, συμμετεῖχε δὲ συμπροσευχόμενο μέγα πλῆθος εὐλαβῶν.

Ἑορταὶ καὶ Πανηγύρεις

Πτολεμαΐδα

ΕΠΙΣΗΣ, ἐώρτασε καὶ ὁ Ἱερός Ναός τῶν Ἁγίων Πάντων Πτολεμαΐδος, ὅπου ἐλειτούργησε ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Γλυκέριος Ἀγιοκυπριανίτης.

• **Στόν** δὲ ἐωρτάσαντα Ἱερό Ναό τῶν Ἁγίων Πάντων Κατερίνης, ἐλειτούργησε ὁ Ἐφημέριος Αἰδεσιμ. π. Βιτάλιος Ἀλμανίδης μέ τὸν Ἱερομ. π. Κλήμεντα Ἀγιοκυπριανίτη.

Εὔβοια

ΤΗΝ 24.6.2006 ἐκ.ἡμ., ἐώρτασε τὸ Ἱερό Μετόχιό μας τοῦ Γενεθλίου τοῦ Τιμίου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, στήν παραθαλάσσια περιοχή τοῦ Ὁξιλίθου Κύμης Εὐβοίας, ὅπου ἐνασκεῖται ὁ Ἀδελφός τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας Μοναχός γ. Δημοσθένης. Τὴν Θεία Λειτουργία ἐτέλεσε ὁ Αἰδεσιμ. π. Ἀντώνιος Γιαννουκάκος, παρέστησαν δὲ συμπροσευχόμενοι καὶ ἕτεροι Ἀδελφοὶ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας, ὡς καὶ ἀρκετοὶ προσκυνηταί.

Ἀπὸ τὴν Ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας μας

Κάλιαρι

ΑΠΟ τὴν Θεία Λειτουργία τῆς λαμπροφόρου Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν στόν Ἱερό Ναό τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης στό Κάλιαρι τῆς νήσου Σαρδινίας τῆς Ἰταλίας.

Ὁ Σεβασμ. Ἐπίσκοπος Νόρα κ. Μιχαὴλ εὐλογεῖ τὰ πασχαλινὰ ἀγνά καὶ τὶς λοιπὲς ἐόρτιες προσφορὲς τῶν πιστῶν, ἀρκετοὶ ἐκ τῶν ὁποίων προέρχονται ἀπὸ τὴν Οὐκρανία καὶ ἄλλες περιοχὲς τῆς πρώην Σοβιετικῆς Ἐνώσεως. Στὴν Θεία Λειτουργία ἔλαβε μέρος καὶ ὁ Ἀρχιμ. π. Μαριανὸς Ὁρρου.

‘Ένας Γυναικολόγος «τὰ λέει ἔξω ἀπὸ τὰ δόντια»*

Ἐξομολογεῖται καὶ μετανοεῖ δημοσίως γιὰ τὶς ἔνδομήτριες παιδοκτονίες του

Σημαντικὴ συμβολὴ στὸν ἀντι-εκτρωσιακὸ ἀγῶνα

Τὸ κείμενο, τὸ ὁποῖο ἐν συνεχείᾳ ἀναδημοσιεύουμε, εἶναι ἄκρως ἀποκαλυπτικὸ γιὰ τὴν τόλμη, τὴν εὐλικρίνεια καὶ τὴν ἀμεσοσίτᾳ του. Τὰ ὅσα ἀναφέρονται σὲ αὐτὸ γιὰ τὴν τραγικὴ κατάστασι στὴν γείτονα χώρα τῆς Σερβίας, ἀντικατοπτρίζουν δυστυχῶς καὶ τὴν zoφερὰ πραγματικότητα τῆς πατρίδος μας.

Εἶναι παρήγορη ἡ ὕπαρξι ἀφυπνιστικῶν φωνῶν, ὅπως ἡ παροῦσα ἐκ Σερβίας, καὶ εἶθε αὐτὲς νὰ πολλαπλασιασθοῦν, νὰ διεγείρουν συνειδήσεις, νὰ ὀδηγήσουν σὲ μετάνοια καὶ νὰ παύσῃ ἐπὶ τέλους τὸ Ὅλοκαύτωμα τῶν Ἐκτρώσεων, ὥστε νὰ γίνῃ ὁ Θεὸς ἴλεως!...

Ὁ ἰατρός Στόγιαν Ἀδάσεβιτς εἶναι ὁ μοναδικὸς γυναικολόγος εἰς τὴν Σερβίαν, ὁ ὁποῖος δημοσίως ὡμολόγησεν ὅτι ἡ ἔκτρωσις εἶναι φόνος, διὰ τὸν ὁποῖον εὐθύνονται τόσοι ὁ ἰατρός, ὅσον καὶ ἡ μητέρα. Μόλις ἐκυκλοφόρησεν (εἰς τὰ σερβικὰ) τὸ βιβλίον του: «Ἡ ἀγιότης τῆς ζωῆς», τὸ ὁποῖο εἶναι μία συλλογὴ τῶν ἄρθρων του περὶ τῆς ἔνδομητρίου παιδοκτονίας.

Παραθέτομεν ἓνα μέρος αὐτῆς τῆς πολυτίμου μαρτυρίας, ἡ ὁποία ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ περιοδικὸν τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας «Ὁρθοδοξία»:

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Ποία ἦτο ἡ στιγμή, ποὺ καταλάβατε ὅτι ἐκτελοῦντες τὴν ἔκτρωσιν, φονεύετε τὸ ἀνθρώπινον ὄν;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ: Εἶμαι ἰατρός, γνωρίζω τὰς πράξεις μου, εἶμαι ἔνοχος δι’ ὅλας τὰς φρικαλεότητας ποὺ ἔκανα ἐργαζόμενος ὡς γυναικολόγος καὶ εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ μαρτυρήσω, νὰ ἀφυπνίσω, νὰ προειδοποιήσω ὅτι ἡ διακοπὴ τῆς ἐγκυμοσύνης οὐσιαστικῶς εἶναι φόνος τοῦ ἀγεννήτου ἀνυπερασπίστου παιδιοῦ. Εἰς τὰς ὀριζόμενάς ὑποχρεώσεις τῆς ἐργασίας μου ἦσαν καὶ αἱ νόμιμοι ἔκτρώσεις. Τότε δὲν ἐγνώριζα ὅτι πράττω φόνον, τώρα, ὁμως, ὑποστηρίζω καὶ γνωρίζω ὅτι ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ εἶναι μεγάλη. Εἰς τὸ πανεπιστήμιον ἐδιδάχθην ὅτι τὸ παιδί εἶναι ζωντανόν, μόλις γεννηθῇ μὲ τὸ πρῶτον τοῦ κλάμα. Πρὸ τοῦ κλάματος

ὑπάρχει μόνον ὡς ἓνα τῶν ὀργάνων τῆς μητέρας του: ὡς ἓνα δόντι, ὡς ἓνας νεφρός, ὡς ἡ σκληροειδὴς ἀπόφυσις.

Ἐκανα ἀπὸ 48.000 ἕως 62.000 ἔκτρώσεις! Τοῦτο εἶναι ὡς νὰ ἔχω ἐξαφανίσει μίαν ὀλόκληρον πόλιν. Τὸ Βελιγράδιον ἔχει τόσα νοσοκομεῖα καὶ ἀρκετὰς ἰδιωτικὰς κλινικάς, ἐνθα γίνονται αἱ ἔκτρώσεις! Εἰς τὰ τέλη τῆς δεκαετίας τοῦ ’80 ἐνεφανίσθη τὸ ὑπερηχογράφημα μὲ τὴν διαγνωστικὴν του δυνατότητα καὶ μοῦ ἔφερε πολλὰς ἐκπλήξεις. Εἶδα τὸ ἔμβρυον, τοὺς κτύπους τῆς καρδίας του, τὰς κινήσεις, τὸ ἄνοιγμα τοῦ στόματός του. Εἰς τὰ μεγαλύτερα ἔμβρυα παρετήρησα τὸ «πιπίλισμα» τοῦ ἀντίχειρος. Τὸ ἔμβρυον ἐσκέπτετο καὶ ἠσθάνετο, διότι ἀντέδρα εἰς τοὺς βαθεῖς διαπεραστικούς ἤχους ἐπιταχύνον τὰς κινήσεις του. Καὶ ὕστερα ἀπὸ 4-5 λεπτά, ὅσον διαρκεῖ ἡ ἔκτρωσις, τὸ ἔμβρυον τοῦτο, αὐτὸ τὸ ἴδιον ἀνθρώπινον ὄν, κεῖται τεμαχισμένον μεταξὺ τῶν ἐργαλείων εἰς τὸ τραπέζι.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Πότε ἐπαύσατε νὰ κάνετε ἔκτρώσεις;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ: Αὐτὸ ποὺ θὰ σὰς διηγηθῶ τώρα, εἶναι ὀχληρὸν καὶ πάρα πολὺ ἐπίπονον, ἀλλὰ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὠραιοποιούμεν κάτι, τὸ ὁποῖον ἀφ’ ἑαυτοῦ εἶναι φρικτόν. Πρὸς θλίψιν καὶ δυστυχίαν μου τὸ 1988 ἔκανα ἔκτρωσιν εἰς μίαν προχωρημένην ἐγκυμοσύνην τῶν 4, 5

μηνών. Κατά την διάρκεια αυτής της έγχειρήσεως, τής οποίας τας λεπτομερείας δὲν ἤμπορῶ νὰ περιγράψω ἄνευ ταραχῆς, φρικῶν ἀνεκάλυψα τὸν φονέα ἐντὸς μου. Μία ἐγχείρησις, ἡ ὁποία ἔπρεπε νὰ εἶναι μία πρᾶξις ρουτίνας, μετετρέπη εἰς ἓνα πραγματικὸν ἐφιάλτην. Μὲ τὴν πρώτην κίνησιν τοῦ θλάστου ἔβγαλα τὸ χεράκι καὶ τὸ ἔρριξα ἐπάνω εἰς τὸ τραπέζι τῶν ἐργαλείων. Ἴδου – τὸ νεῦρον τοῦ χεριοῦ ἔπεσεν εἰς τὴν ἄκρην τῆς κομπρέσσας βρεγμένης μὲ ἰώδιον. Τὸ ἰώδιον ἐρέθισε τὸ νεῦρον καὶ τὸ μικροῦλικον χεράκι ἄρχισε νὰ συσπάται. Μὲ τὴν ἐπομένην κίνησιν ἔβγαλα τὸ πόδι. Καὶ συνέβη τὸ ἴδιον – τῶρα ἔτρεμε καὶ ἐσυσπάτο τὸ πόδι. Κάτι ὅμοιον δὲν μοῦ εἶχε συμβῆ ποτὲ πρὶν. Ὑστερον προσεπάθησα μὲ τὸν θλάστην νὰ συλλάβω καὶ τὴν καρδίαν, ἡ ὁποία ἀκόμη ἐκτύπα καὶ ὑπὸ τὸν θλάστην ἔκανε σπασμούς ὁλοὲν καὶ ἀργότερον... καὶ ἀργότερον καὶ ἐπιτέλους ἔπαυσε.

Τότε ἐσυνειδητοποιήσα ὅτι ἐπραξα φόνον, ὅτι ἐθανάτωσα ἄνθρωπον. Ἡ γυναῖκα αἰμορράγει πολὺ, ἡ ζωὴ τῆς ἐκινδύνευε. Προσηυχήθην: «Κύριε, βοήθησέ με νὰ σώσω αὐτὴν τὴν γυναῖκα καὶ τιμώρησε ἐμένα!». Ἐκτοτε ποτὲ μοῦ δὲν ἐπανέλαθα ὁμοίαν πρᾶξιν. Ἐτυχε ἡ νέα μου γνώσις νὰ συμπίπτῃ μὲ τὴν ἀποψιν τῆς Ἐκκλησίας - ὅτι τὸ ἔμβρυον εἶναι ζωντανὸν ἤδη ἀπὸ τὴν σύλληψιν του, δηλαδὴ ἀπὸ τὴν στιγμὴν τῆς γονιμοποιήσεως τοῦ ὠαρίου.

Ἡ ἐνδομήτριος παιδοκτονία εἶναι πολὺ μεγαλύτερα καὶ βαρύτερα ἁμαρτία ἀπὸ τὸν ἀπλοῦν φόνον, ἐπειδὴ τὸ ἔμβρυον ἐντὸς τῆς μήτρας εἶναι ἀδύναμον νὰ ἀμυνθῆ, ἐνῶ δὲν πταίει διὰ τίποτε· μόνον ἐκεῖνο εἶναι ἄνευ προσωπικοῦ πταίσματος εἰς ὅλον τὸ ἀνθρώπινον γένος, διότι δὲν ἐγεννήθη κἄν.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Διὰ τὸ πῶς θὰ χρησιμοποιοῦν τὰ ἔμβρυα, τὰ ἐκτρωθέντα κατὰ τὴν διακοπὴν τῆς ἐγκυμοσύνης - τόσον τὴν φυσικὴν ὅσον καὶ τὴν τεχνητῶς

προκαλουμένην - δὲν χρειάζεται ἡ ἄδεια τῆς μητέρας τοῦ ἐμβρίου. Ποία εἶναι ἡ τύχη αὐτῶν τῶν τεμαχισμένων μικροσκοπικῶν σωμάτων;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ: Σπανίως διερωτᾶται κανεὶς τί συμβαίνει μὲ αὐτὰ τὰ ἔμβρυα εἰς τὰ νοσοκομεῖα μας. Εἰς τὴν χώραν μας κανεὶς δὲν ἀνακοινώνει καὶ δὲν δημοσιεύει πληροφορίας αὐτοῦ τοῦ εἴδους. Δὲν ὑπάρχουν αἱ κατάλληλοι βάσεις διὰ τὴν ἐπιστημονικο-ερευνητικὴν ἐργασίαν καὶ διὰ τὴν χρῆσιν αὐτῶν τῶν ἐμβρύων εἰς τὴν φαρμακευτικὴν βιομηχανίαν, διότι τοῦτο εἶναι ἐξαιρετικῶς δαπανηρὸν. Καὶ πρὸς τὸ παρόν, ὅσον γνωρίζω, δὲν ὑπάρχουν κἄν αἱ συνθήκαι διὰ τὴν ἐμπορευματοποίησιν. Εἰς ἡμᾶς αὐτὰ τὰ ἔμβρυα ἀντιμετωπίζονται ὡς ἱατρικὸν ἀπόβλητον. Ἐναποτίθενται εἰς μᾶλκους σάκκους, μαζὶ μὲ τὰ λοιπὰ ὄργανα τὰ ἀπομεινάντα ἀπὸ διαφόρους ἐγχειρήσεις εἰς τοὺς ἐνήλικας ἀσθενεῖς καὶ καίγονται ὅλα ὡς ἀπόβλητα.

Ὡς κοινωνία εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ προστατεύσωμεν τὸ παιδί ἱατρικῶς, ἠθικῶς, δικαστικῶς καὶ νομικῶς, διότι πρέπει νὰ ἔχη ὅλα τὰ δικαιώματα, τὰ ὁποῖα ἔχει ἓνας ἐνήλιξ. Τοῦτο εἶναι τὸ καθήκον μας πρὸς ὅλα τὰ μέλη τῆς κοινωνίας μας.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Ὑπάρχει ἡ ἀκριβὴς στατιστικὴ πληροφορία περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν διαπραττομένων ἐκτρώσεων εἰς τὴν Σερβίαν;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ: Εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑπάρχη ἓνα τέτοιον εἶδος στατιστικῆς καὶ ὅλαι αἱ σχετικαὶ πληροφορία εἶναι ψευδεῖς. Ἡ μία στατιστικὴ μᾶς ἐνημερώνει ὅτι ἔχομεν 120.000 ἐκτρώσεις τὸν χρόνον, ἡ ἄλλη στατιστικὴ μᾶς ἐνημερώνει ὅτι αὐτὸς ὁ ἀριθμὸς εἶναι πολλαπλάσιος - 420.000 ἐκτρώσεις τὸν χρόνον. Ἐγὼ θεωρῶ ὅτι εἰς ἓνα γεννημένον παιδί ἀντιστοιχοῦν 25 ἐκτρώσεις.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Τί ἀποψιν ἔχετε διὰ τὸ ζήτημα τῆς ἀντισυλληψεως;

Χαρμόσυνη Ἑορταστική Κοινωνία μὲ τοὺς Ρουμάνους καὶ Βουλγάρους Ἀδελφοὺς

ΤΟΝ παρελθόντα Μάϊον, ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Ἀκάκιος, Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ Ἐтна Καλιφορνίας, μὲ τὸν Αἰδεσιμ. Δρ π. Ἰωσήφ Μίλλερ καὶ τοὺς Ἀδελφοὺς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἱερομόναχο Γρηγόριο καὶ Μοναχὸ Βλάσιο, ἐπισκέφθηκαν τὶς Ἀδελφές Ἐκκλησίες τοῦ Πατρῖου Ἡμερολογίου Ρουμανίας καὶ Βουλγαρίας.

Στὸ Βουκουρέστι, ἐφιλοξενήθησαν στὴν Ἱερὰ Ἀνδρῶα Μονὴ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ἀπὸ τὸν Ἡγούμενο Αὐτῆς Θεοφιλ. Ἐπίσκοπο Ἰλφῶδ κ. Φλαβιανό, καὶ ἔλαβαν μέρος στὴν Θεία Λειτουργία τῆς Κυριακῆς τοῦ Παραλύτου, 1.5.2006 ἐκ.ήμ., κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ὁποίας ὁ Πανοσιολ. π. Ἀκάκιος ἐκήρυξε τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ στὸν κατάμεστο ἀπὸ πιστοὺς μεγαλοπρεπῆ Ναὸ τῆς Μονῆς (βλ. φωτογραφίες ἄνω).

Ἐκ τοῦ Βουκουρεστίου μετέβησαν στὴν Σόφια, μαζί μὲ τὸν Θεοφιλ. κ. Φλαβιανό καὶ ἐτέρους Κληρικούς του ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ: Ἡ ἀντισύλληψις σημαίνει τὸ πράττειν ἐναντίον τῆς συλλήψεως. Τὴν ταξινομῶ εἰς τρία εἶδη: Τὸ πρῶτον εἶδος εἶναι ἡ ἐγκράτεια καὶ εἶναι ἐπιτετραμμένον· τὸ δεύτερον εἶδος εἶναι ἡ ἱκανοποίησις τῆς ὀρμῆς ἀνευ ἐκοπερματώσεως καὶ δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον· τὸ τρίτον εἶδος εἶναι σατανικὸν καὶ δίδει τὴν δυνατότητα τῆς ἐφαρμογῆς μιᾶς ὀλοκλήρου σειρᾶς εἰς τὴν οὐσίαν ἐκτρωτικῶν μέσων, ἀλλὰ τὰ ὁποῖα ὀνομάζουν ἀντισυλληπτικά: τὸ σπιράλ, τὸ «χάπι» κ.τ.λ.

Τί εἶναι τὸ «σπιράλ»; Εἶναι ἓνα μηχανικὸν στοιχεῖον, τὸ ὁποῖον εἰσάγεται εἰς τὴν μήτραν, διὰ νὰ προκαλέσῃ τὴν στείρωσιν. Τὸ κάθε «σπιράλ» εἶναι ἐκτρωτικόν. Τὰ πρῶϊμα τεστ ἐγκυμοσύνης ἀποδεικνύουν ὅτι αἱ γυναῖκες, ἔχουσαι τὸ «σπιράλ», ἐγκυμονοῦν περισσοτέρας φορὰς τὸν χρόνον. Τὸ «σπιράλ» μόνο ἐμποδίζει τὸ ἔμβρυον νὰ ἐμφυτευθῆ εἰς τὴν μήτραν καὶ ἐκεῖνο συνεπῶς ἀποθνήσκει εἰς τὴν ἡλικίαν τῆς μιᾶς ἐβδομάδος. Τὸ ἴδιον πρᾶγμα ἔχομεν καὶ μὲ τὰ «χάπια». Ταῦτα ἐμποδίζουν τὴν ὄριμανσιν τοῦ ὠαρίου, ἀλλοιώνουν τὸν βλεννογόνον χιτῶνα τῆς μήτρας, ὥστε νὰ μὴ γίνῃ δεκτικὴ διὰ τὸ ἔμβρυον.

Ἐπὶ τῶν ἀπάντησιν ἔχουσιν ἀπληροφόρητοι γυναῖκες, αἱ ὁποῖαι ἀφελῶς υἱοθετοῦν τὴν κοινὴν ἀνεύθυνον στάσιν ἀπέναντι εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο. Εἶδατε εἰς τὰ μέσα ἐνημερώσεως, τὰ γυναικεῖα περιοδικά, τὰς ἐκπομπὰς - καὶ ἠκούσατε κάπου ἢ ποτὲ κανένα λόγον ἐναντίον τῶν ἐκτρώσεων, τῶν ἀντισυλληπτικῶν καὶ τῆς ἐξωσωματικῆς γονιμοποιήσεως;

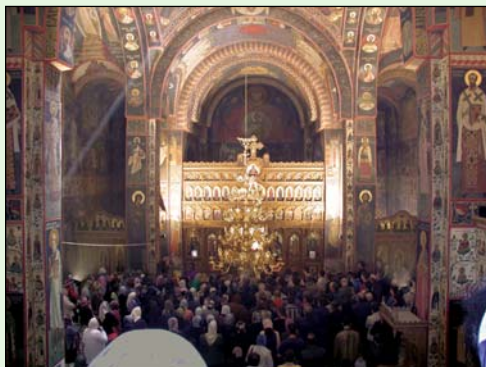
ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Τί εἶναι ἐξωσωματικὴ γονιμοποίησις;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ: Τὸ ἔχω κάνει καὶ αὐτό. Ἐποστηρίζω ὅτι ἡ ἐξωσωματικὴ γονιμοποίησις εἶναι κακόν. Γονιμοποιοῦνται περισσότερα ὠάρια, ἐνίοτε 10, 20 καὶ παραπάνω, γίνεται διαφοροποίησις καὶ θανατώνεται πᾶν περισσευούμενον ἔμβρυον, διὰ νὰ διευκολυνθῆ ἡ ἐπιβίωσις τὸ πολὺ τριῶν ἐμβρύων. Ἐάν ληφθῶν περισσότερα ἀπὸ τὰ τρία, τότε εἶναι ἀνάγκη νὰ μειώσωμεν τὸν ἀριθμὸν των, διότι ἡ μήτρα δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἀντέξῃ τὴν κυοφορίαν.

Μετάφρασις ἀπὸ τὰ σερβικά:

Μιλίτσα Βέσκιφ

(*) Ἐφημερ. «*Ὁρθόδοξος Τύπος*», ἀριθ. 1579/7.1.2005, σελ. 3.

Ἐκεῖ, τὴν Τετάρτη τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, 4.5.2006 ἐκ.ἡμ., ἔλαβαν ἅπαντες μέρος, ὁμοῦ μετὰ τοῦ Σεβασμ. Ἐπισκόπου Τριάδιτσα κ. Φωτίου καὶ τοῦ Βουλγαρικοῦ Κλήρου του, στὴν Διακήρυξι καὶ τὴν πρώτη ἐπίσημη Ἑορτὴ τῶν Νεομαρτύρων τοῦ χωρίου Μπατάκ τῆς Βουλγαρίας, ὅπου ἐσφάγησαν ἀγρίως ἀπὸ τοὺς Τούρκους πέντε χιλιάδες Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, τὸ 1876, μὴ δεχθέντες νὰ ἀλλαξοπιστίσουν προκειμένου νὰ σώσουν τὴν ζωὴ τους.

Ὁ Ἑορτὴ καὶ Πανήγυρις ἐτελέσθη στὸν Ἱερὸ Καθεδρικό Ναὸ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ὅπου παρέστη μεγάλο πλῆθος εὐσεβῶν (βλ. φωτογραφίες κάτω), τὴν Εἰκόνα δὲ τῶν Νεομαρτύρων εἶχε ἀγιογραφήσει ἡ Ἱερὰ Γυναικεῖα Μονὴ μας τῆς Ἁγίας Ἐλισάβετ στὴν Ἑтна Καλιφορνίας.

Ἡ ἔκδηλη ἀδελφούνη καὶ ἐν Χριστῷ ἀγάπη, κορυφουμένη στὴν ἀπὸ κοινοῦ ἱερουργία καὶ συμμετοχὴ στὴν Μία Θεῖα Εὐχαριστία, μετὰ τῶν μελῶν τῶν Ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν μας, ἀποτελεῖ πολὺτιμο δῶρο τοῦ Θεοῦ, τὸ ὁποῖο ἀξίζει θυσιῶν γὰ νὰ διαφυλαχθῇ, ἀκόμη δὲ καὶ νὰ διευρυνθῇ! Στὴν ἐπίτευξι τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ στόχου, οἱ θυσιῆς τῶν παλαιῶν καὶ τῶν συγχρόνων Ἀγίων εἶθε νὰ μᾶς παραδειγματίζουν καὶ νὰ μᾶς ἐμπνεύουν!

Διόρθωσις τοῦ νοῦ

Πρέπει νὰ διορθώσω τὸ νοῦ μου, γιὰτὶ μέσα του ὑπάρχει πολλὴ ἀκαταστασία. Γιὰ τὸ διάβολο, ποὺ εἶναι πατέρας κάθε ἀταξίας, ἕνας τέτοιος νοῦς εἶναι πραγματικὸς θησαυρὸς. Ὁ διάβολος ἐξουσιάζει πολὺ εὐκόλα ἕναν τέτοιο ἄνθρωπο!

Ἅγίου Ἰωάννου τῆς Κροστάνδης

Διατί λοιπὸν νὰ γογγύζης καὶ νὰ μὴ εὐχαριστῆς τὸν Θεόν;

Σύγχρονος Μοναχικὸς Χαρismaticὸς Λόγος Ζωῆς καὶ Ἀληθείας

Ἄγιον Ὅρος, τῆ 2α Ἰουλίου 1945

Δεῦρο ἡ καλή μου καὶ ἠγαπημένη ἀδελφούλα καὶ πάλιν νὰ παραμυθῆσω τὰς θλίψεις σου. Δεῦρο τὰ σπλάγχνα μου, τῆς ψυχῆς ἡ μικρούλα τροφός μου καὶ ἐσαεὶ βοηθός μου, ἡ πνευματικὴ συνεργάτις, ἡ καλὴ καὶ ἀγαπητὴ ἀδελφούλα μου καὶ τὸν Θεὸν εὐλογήσωμεν μὲ γλυκεῖαν τῆς καρδίας φωνήν, διὰ στόματος ἐκφωνουμένης καὶ διὰ νοῦς ἐνπνεουμένης, εὐλόγει, λέγοντες, ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ Ἄγιον Αὐτοῦ!

Βλέπεις πόσον μᾶς ἀγαπάει ὁ Κύριος; Βλέπεις πόσον εἴμεθα οἱ ἀχάριστοι εὐτυχεῖς; Στρέψε τὸν νοῦν σου, χρυσῆ μου ψυχούλα, καὶ ἴδε τὴν πατρίδα σου, τὸ χωρίον σου, πόσοι ἄνθρωποι ὑπάρχουν καλύτεροι ἀπ' τὰ μᾶς καὶ δὲν εὐδόκησεν ἐπ' αὐτοῖς ὁ Θεός. Ἐνθυμήσου πόσοι καλοὶ Χριστιανοὶ εἶναι μέσα εἰς αὐτὸ καὶ δὲν ἐπέβλεψεν ἐν αὐτοῖς ὁ γλυκὺς μας Χριστός, ἀλλ' εἰς τὸ ἰδικόν μας τὸ μικρὸν καὶ δυστυχὲς καλυθάκι ἐπέβλεψεν ἡ ἀγαθότης Αὐτοῦ, τὸ γυμνὸν παντὸς ἀγαθοῦ -οὐδενὸς ἄλλου εἰμὴ βλασφημίας- καὶ ὅμως, μέγα τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου! Ὅντως, θαῦμα ἐξάισιον νὰ βλέπῃς ἐσήμερον ἐξ ἡμῶν νὰ δοξολογῆται ὁ Θεός, νὰ εὐφραίνεται ἡ Κυρία καὶ Δέσποινα τοῦ παντός, ἡ γλυκεῖά μας καὶ ὄντως Μητέρα!

Δὲν εἶναι θαυμάσιον; Ὁ Προστάτης τοῦ χωριοῦ μας, ὁ Τίμιος Πρόδρομος, νὰ μὴ ἐξελέξῃ ἄλλο σπιτάκι ἀπὸ τὰ λίαν καλὰ τοῦ χωριοῦ μας, ἀλλὰ τὸ ἐδικόν μας, καθὼς μὲ ἐφανέρωσεν ὁ Θεὸς πρὸ ἐτῶν 14, ὅτι Αὐτὸς ἔχει με ἀναλάβει, Αὐτὸς προστατεύει καὶ ἀπ' Αὐτὸν νὰ ζητῆς ὅ,τι θέλεις... καὶ νὰ τὸν ἔχω Προστάτην καὶ

Ὀδηγόν, Κηδεμόνα, Γέροντα. Στὸ μικρὸ Καλυθάκι μου Αὐτὸν ἐορτάζομεν. Αὐτὸς εἶναι Πατέρας καὶ ἡ Παναγία ἡ Μητέρα!

Ὅντως, μέγα θαυμάσιον! Ἄλλ' εἰς ποῖον; Εἰς ἓνα οὐτιδανόν, εἰς ἓνα ἐλάχιστον, ἄπορον παντὸς ἀγαθοῦ! Ποῖον καλὸν εἶδεν ὁ Κύριος ἀπὸ ἐμένα νὰ μὲ χάρισῃ τόσα πολλὰ ἀγαθὰ;

Τοῦτο νὰ κάμῃς καὶ ἐσύ, ἀδελφούλα μου· ποίησον τοῦ βίου σου ἀνασκόπῃσιν, μελέτησον τίνι τρόπῳ παρῆλθες, ἐνθυμήσου τὰς πολλὰς εὐεργεσίας τῆς Παναγίας καὶ τοῦ γλυκυτάτου Υἱοῦ Της καὶ Σωτῆρος ἡμῶν καὶ οὕτω νὰ ἔχῃς ὑπομονὴν εἰς τοὺς πειρασμούς.

Πάντοτε βοηθεῖ ὁ Θεός, πάντα προφθάνει, ἀλλὰ θέλει ὑπομονήν. Ἄκούει ἀμέσως ὅταν φωνάζωμεν, ἀλλὰ ὄχι μὲ τὸ ἰδικόν σου μυαλό. Νομίζεις ὅτι ἀμέσως δὲν ἔφθασεν ἡ φωνή σου εἰς τοὺς Ἁγίους, εἰς τὸν Θεόν, εἰς τὴν Παναγίαν. Πρωτοῦ ἐσὺ νὰ φωνάξῃς, οἱ Ἄγιοι ἔτρεξαν εἰς βοήθειαν τοῦ Δ., γνωρίζοντες ὅτι ἐσὺ θὰ τοὺς φωνάξῃς καὶ θὰ ζητήσης τὴν προστασίαν Τους, ἀλλὰ ἐσὺ μὴ βλέποντας, μὴ γνωρίζοντας, θέλεις εὐθὺς ὡς ἀστραπὴ νὰ σὲ γίνῃ καλά.

Ἄλλὰ, δὲν εἶναι ἔτσι. Ὁ Κύριος ζητεῖ τὴν ὑπομονήν, νὰ ἴδῃ τὴν πίστιν σου. Δὲν εἶναι μόνη ἡ προσευχὴ ὅπου νὰ λέγῃ κανεὶς ὡσὰν παπαγάλος, ἀλλὰ πρέπει [νὰ συντρέχουν] καὶ ὅλα τὰ συνακόλουθα.

Ἄνθρωπος, λέγει, χωρὶς ὑπομονήν, λύχνος χωρὶς λάδι. Ἰδοὺ, ἦλθεν ὁ Δ., ἐζημιώθη ὅμως, διότι δὲν εἶχες μακροθυμίαν καὶ νὰ τὸν περιμένῃς μὲ πίστιν, ὅποτε νὰ κερδίξῃς ἀμφοτέρα.

Τώρα θυμώνεις διὰ τὴν Β. Ἐγὼ σὲ λέγω,

ὅτι θᾶπτον ἢ βράδιον θὰ τὴν ἰδῆς πάλιν ὅπως θέλεις κοντά σου. Ἐὰν ἀρέση [εἰς τὸν Θεὸν] αὐτὸ πού ζητεῖς καὶ νοσταλγεῖ ἢ ψυχὴ σου, χωρὶς ἄλλο θὰ γίνῃ. Ἀλλὰ, θέλει προσευχὴ μεθ' ὅλης ψυχῆς καὶ δι' ὑπομονῆς νὰ τὸ περιμένῃς. Δὲν ὠφελεῖ ἄν ἀθυμῆς, ἄν στενοχωρῆσαι, ἄν λέγῃς λόγια, ἀλλὰ πρέπει νὰ κλείνῃς τὸ στόμα, κανεῖς νὰ μὴν σὲ ἐννοῆ καὶ νὰ ἐβγαίνῃ καπνὸς ἀπ' τὰ μάτια, ὄχι ἀπὸ τὴν μύτη.

Ἐγὼ, ἀδελφὴ μου, μάρτυς ὁ Κύριος, ὁ ἀπολλύων πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος, μεγάλως ἔχω κερδίσει ἀπὸ αὐτὰ πού σὲ λέγω, τόσον ὥστε νὰ νομίζῃς ἀπὸ τὸν πόνον, ὅτι θὰ βγῆ ἢ ψυχὴ ὡς ἐν καμίνῳ πυρός.

Κι ὅμως, ἀφοῦ παρέλθει, ἔρχεται τόση παράκλησις ὥσταν νὰ εἶσαι μέσα εἰς τὸν Παράδεισον, χωρὶς σῶμα. Σὲ ἀγαπᾷ ὁ Χριστός, σὲ φιλεῖ γλυκὰ ἢ Παναγία, σὲ χαίρονται ὅλοι οἱ Ἅγιοι Ἄγγελοι, σὲ θαυμάζουν!

Βλέπεις πόσα ἀγαθὰ προξενοῦσιν αἱ θλίψεις; Ὅταν θέλῃς νὰ ἰδῆς ἀγάπην Χριστοῦ, ὑπόμεινον εἰς ὅ,τι σοῦ ἔλθει. Ὅχι ὅπου ἀρέσεις ἐσὺ, ἀλλ' ὅπου θελήσει ὁ Κύριος νὰ σὲ δοκιμάσῃ. Οὐδὲν εἶναι αὐτὸ πού κάμνομεν προαιρετικά, ὅσον ἀνώτερα μυριοπλασίως ὅσα μᾶς στέλνει ὁ Κύριος παρὰ προαίρεσιν.

Κόκκαλον πρὸς κόκκαλον καὶ αἷμα πρὸς αἷμα, τόσον τὸν ἄνθρωπον πολεμεῖ ὁ ἐχθρός, θελήσει Θεοῦ, ὅπου νὰ ῥέῃ, νὰ λειώνῃ ὡσεὶ κηρός. Καὶ ὅταν ὅμως παρέλθῃ ἡ δοκιμασία, πληροῦσαι ὅλος χαρὰν, περικυκλοῦσαι ἀπὸ ἄπλετον φῶς καὶ βλέπεις μυστήρια, ἅπερ οὐκ ἔστι γλῶσσα λαλῆσαι καὶ τότε πλέον διψᾷς πότε πάλιν νὰ ἔλθουν οἱ πειρασμοί, ἀφοῦ ἤδη ἔχουν τόσῃ ὠφέλειαν.

Οὗτος εἶναι ὁ δρόμος κατὰ ἀλήθειαν καὶ ὁ γράφων σοι ἐκ πείρας τὴν ἀλήθειαν μαρτυρεῖ.

Ἄνδρίζου, λοιπόν, ἀγαπητὴ ἀδελφοῦλα

μου, καὶ ἴσχυε ἐν Κυρίῳ, ὑπομένουσα εἰς ὅ,τι σοὶ ἔρχεται, ἐκδεχομένη μετὰ τὸν πόνον γαλήνην καὶ Χάριν Θεοῦ καὶ εἶσαι ὡς λέγω περιστερά, καὶ ὄχι κόρακας, ὅπου μὲ λέγεις.

Πήγαινε μὲ τὸν Δ. νὰ ἰδῆς μίαν ψυχὴν ὅπου ἔχω ἀναθρέψει πνευματικῶς πολλὰ ἔτη. Ἐμένα ἔχει ἀρκῆθεν πατέρα. Ἐ.Ι., ὁδὸς, ἀριθ. ..., Ἀθῆναι.

Σὲ εὐχομαι, ἀδελφός σου Ἰωσήφ.

Ἐπαναλαμβάνω καὶ συνδέω πάλι συνέχειαν, ἀγαπητὴ ἀδελφοῦλα μου.

Αὐτὴ ἡ Ἐ., ὅπου σὲ γράφω νὰ πᾶς, εἶναι ἀπ' τὴν Θεσσαλονίκη καὶ λόγῳ τῆς ἀνωμαλίας [τῶν καιρῶν] ἤλθαν αὐτοῦ μὲ τὸν ἄνδρα τῆς καὶ δύο παιδάκια.

Ὁδήγησέ την εἰς Ἐκκλησίαν τοῦ [Μητροπολίτου] ἀγίου Φλωρίνης [Χρυσοστόμου], διότι δὲν γνωρίζει. Εἶναι ἀληθινὸς μαργαρίτης Χριστοῦ. Ἄς εἶναι μαζί καὶ ὁ Δ. νὰ διδάξῃ λόγια πνευματικὰ εἰς τὸν ἄνδρα τῆς.

Ἄς σοῦ γράψω τώρα καὶ τὴν αἰτίαν ὅπου γύρισα μὲ τὸν εὐλογημένον Ἀρχιερέα μας [πρώην Φλωρίνης].

Ἐγὼ ἐπέισθην εἰς τοῦ πατρὸς Ἀκακίου [Παπᾶ] τὰ λόγια ὅπου μᾶς ἔγραψε ἐδῶ, ὅτι οἱ πρώτοι Ἀρχιερεῖς ἐπρόδωσαν τὸν Ἀγῶνα [τοῦ Πατρῴου Ἡμερολογίου] καὶ πολλὰ καὶ διάφορα ἐναντίον τους.

Ἔνεκα λοιπὸν ὅπου εἶμαι πάντα κλεισμένος καὶ δὲν ἐβγαίνω πουθενὰ ἔξω ἀπὸ τὴν πόρτα, δὲν ἤλθε κανεῖς νὰ μοῦ εἰπῆ ἀπ' τοὺς ἄλλους πῶς ἔχει ἡ ἀλήθεια. Δι' αὐτὸ ἤμην ὡς οἱ λοιποὶ, φρονῶν ὅτι δὲν εἶναι ἐντάξει. Ἀλλὰ δὲν ἤμουν καὶ πολέμιος, ὅπως κάμνουν ἐδῶ μερικοί, πού ὑβρίζουν καὶ λέγουν τὰ μύρια.

Δι' αὐτὸ ὁ πολὺ Ἀγαθός μας Θεός, βλέπων τὴν ἄγνοιαν ὅπου εἶχον, δὲν μὲ ἄφησεν εἰς τὸ σφάλμα, ἄν καὶ κάθε ὀλίγον ἤρχοντο οἱ τοῦ [Βρεσθένης] Ματθαίου καὶ

μοῦ ἔλεγαν τὰ συνήθη, ἐνῶ ἐγὼ ἀντιθέτως τοὺς ἔλεγα, ὅτι τὸ σχίσμα εἶναι χειρότερον ὄλων, ἢ δὲ ὁμόνοια εἶναι Θεοῦ ἐντολὴ καὶ φέρει καλὰ ἀποτελέσματα.

Τέλος, βλέποντας ὁ Θεὸς τὴν ψυχὴν μου, ζωηρὰ καὶ φαεινότερα τοῦ ἡλίου μοῦ ὑπέδειξε ὅτι εἶμαι ἔξω πεσμένος καὶ ὅτι ὄλοι αὐτοὶ τοῦ Ματθαίου καὶ οἱ λοιποὶ, ὅπου ἐχωρίσθησαν, εἶναι ἐσφαλμένοι καὶ δημιουργοῦν ἀνόνητον (ἀνωφελές) σχίσμα εἰς βάρος τῆς ὑπερρφάνου ψυχῆς των, καθ' ὅτι ἄλλο δὲν εἶναι τὸ αἴτιον, εἰμὴ ὁ ἐγωϊσμός των.

Δὲν ἔχω καιρὸν νὰ σὲ γράψω τὸ θαῦμα ὅπου ἐγένεεν εἰς ἐμένα. Ὡς ἐκ τούτου, ἐφώνασα τὸν πάτερ Ἀντώνιον [Μουστάκαν] νὰ μὲ ἐξηγήσῃ πῶς ἔχει τὸ πρᾶγμα καὶ εἶδον ἀληθῶς ὅτι ἔσφαλα ἐς ἀγνοίας. Βλέπεις λοιπὸν τὴν ἀγαθότητα τοῦ Κυρίου, ὅτι ὁ ἄνθρωπος πολλακίς ἐς ἀγνοίας πλανᾶται ἢ ἄλλοι τὸν παρασύρουν, ἀλλ' ὅταν εἶναι εὐθεῖα ψυχὴ δὲν ἀφίνει ὁ Κύριος, ἀλλὰ πολλακῶς θὰ τὸ φέρῃ νὰ τὸν φωτίσῃ.

Τοῦτο μὲ κάμνει νὰ γίνωμαι κῶμα, στάκτη, σκουλίκι τῆς γῆς! Ποῖος ἤμην ἐγὼ

ὁ τυφλός, ὁ ἄμοιρος πάσης ἀγαθωσύνης καὶ τί ἔπραξα καλὸ εἰς τὸν Πλάστῃν μου, ὅπου τόσον φροντίδα ἔχει δι' ἐμένα, τόσον τὸν μέλλει νὰ μὴ κολασθῶ, ὅπου ὑπὲρ τοὺς καλοὺς συνηλικιώτας μου μὲ ἡγάπησε καὶ τὴν Χάριν Του πλουσίαν μὲ δίδει νὰ ὀμιλῶ, νὰ προσεύχωμαι, νὰ γράφω, νὰ διηγοῦμαι τὰ λόγια Του!

Δὲν θαυμάζεις, ἀγαπητὴ ἀδελφούλα μου, ἐνθουσιουμένη τὴν κοσμικὴν μου ζωὴν; Ἦμην ἐγὼ διὰ Μοναχός;

Διατί λοιπὸν νὰ γογγύζης καὶ νὰ μὴ εὐχαριστῆς τὸν Θεόν;

Ἐὰν ἐγὼ σοῦ γράψω τοὺς πειρασμούς, ὅπου πάσχω, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ κρατήσης καὶ ὅμως, ἡ Χάρις τῆς Παναγίας ὅλα τὰ διαλύει!

Μὴν βιάζης τὸν Δ. διὰ Μοναχόν. Αὐτοῦ καλὰ περιπατεῖ. Δῶς' του πολλὰς εὐχὰς καὶ φιλήματα καὶ θὰ τὸν γράψω τώρα χωριστά, διὰ νὰ μὴν εἶναι πολλὰ εἰς τὸν φάκελον καὶ παραπέσει καὶ ἔχε ὑπομονήν, διότι ἡ Βασίλισσα Θεοτόκος καὶ Κυρία τῶν ὄλων δὲν μᾶς ἀφίνει. Αὐτὴ προσεύχεται δι' ἡμᾶς!

Δὲν γράφεις τί κάμνουν ὁ Μ., ἡ Μ. κλπ. Σὲ εὐχομαι πάλιν, Ἰωσήφ.

Ἐνισχύσατε τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ νέου Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἁγίων μας Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης!...

Προϋπολογισμὸς ἐργασιῶν

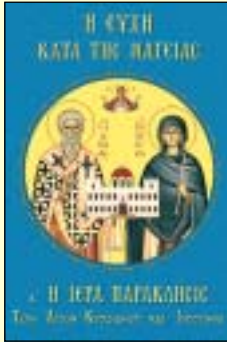
Μακρορόστρωση Δαπέδου:

€ 220.000

• Ἐμβάσματα ἀποστέλλονται μὲ ταχυδρομικὴ ἐπιταγὴ στὴν διεύθυνσι:
Τετὰ Μονὴ Ἁγίου Κυπριανοῦ, Τ.Θ. 46006 – ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ 133 10, ΕΛΛΑΣ

• ἢ κατατίθενται στοὺς ἐξῆς ἀριθμοὺς λογαριασμῶν μας στὶς Τράπεζες:

ΕΘΝΙΚΗ: 074-29600013, ALPHA: 105-00-2002-015587, ΑΓΡΟΤΙΚΗ: 03203002011-68,
ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 0026-0273-95-0100391131, καὶ NOVA: 0002928036.

Ἡ Εὐχή κατὰ τῆς Μαγείας καὶ ἡ Ἱερὰ Παράκλησις τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης

• **Στό** εὐχρηστο καὶ καλαίσθητο αὐτὸ βιβλιαράκι περιλαμβάνονται:

α. Ὁδηγίες γιὰ τὴν ὀρθή χρῆσι τῆς Εὐχῆς κατὰ τῆς Μαγείας (σελ. 6-9).

β. Ἡ Εὐχή κατὰ τῆς Μαγείας καὶ σχετικὰ τροπάρια (σελ. 11-16).

γ. Ἡ Ἱερὰ Παράκλησις τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης (σελ. 19-48).

- Ἐξώφυλλο: τετραχρωμία • Ἐσωτερικῶς: διχρωμία • Σελίδες: 48
- Σχήμα «τσέπης»: 8 × 12 ἐκ. • Τιμὴ: € 1.

Ἡ Ἱερὰ Παράκλησις τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Σαγγάης καὶ Σάν Φραντσίσκο

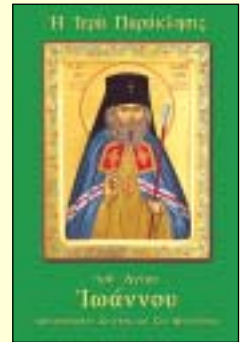
• **Στό ἐπίσης** εὐχρηστο καὶ καλαίσθητο αὐτὸ βιβλιαράκι περιλαμβάνονται:

α. Ἡ Ἱερὰ Παράκλησις τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου (Μαξιμοβιτς), τοῦ νέου αὐτοῦ Θαυματουργοῦ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας, τοῦ ὁποίου ἡ μνήμη τελεῖται τὴν 19ῃ Ἰουνίου (σελ. 3-29).

β. Σύντομος Βίος τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θαυματουργοῦ (σελ. 29-32).

• **Σημειωτέον**, ὅτι ἡ Ἱερὰ Παράκλησις εἶναι ποίημα τῆς Ἀδελφότητός μας καὶ ὅτι ἡ ἔκδοσις τοῦ τευχιδίου αὐτοῦ συμπύπτει μὲ τὴν 40ὴν Ἐπέτειον τῆς ἱερᾶς Κοιμήσεως τοῦ Ἁγίου († 19.6.1966).

- Ἐξώφυλλο: τετραχρωμία • Ἐσωτερικῶς: διχρωμία • Σελίδες: 32
- Σχήμα «τσέπης»: 8 × 12 ἐκ. • Τιμὴ: € 1.

☉ Γιὰ παραγγελίες ἀπευθύνεσθε:

Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Κυπριανοῦ, Τ.Θ. 46006 – ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ 13310
Τηλ.: 210 2411380, 210 2411316, Fax: 210 2411080,
E-mail: Kyprianos@synodinresistance.org

